

EDINOST
 Izjava po izkrat na teden v šestih in danjih ob četrtih, petekih in sobotah. Zjutranje indanjo izjava ob 6. uri zjutraj, večerne pa ob 7. urti veler. — Obajno indanjo stane: za jednmesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri meseca . . . . . 3.—, 4.— za pol leta . . . . . 6.—, 8.— za vse leta . . . . . 12.—, 18.— Narodino je plačevati naprej na narobbe brez prilagena narodina se uprava ne žira.

Pesnične številke so dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 25 av. izven Trsta po 40 av.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorske.

P edinost je moč.

Italijani in Nemci v Trstu.

II.

Izvedeli smo torej popred že iz par člankov v „Grazer Tagespost“ in sedaj dokaj glasno iz celjske „Wachte“, da nemška gospoda smatrajo naše tržaško ozemlje za nemška tla, naše mesto pa za najjužnejšo točko Velikonemčije. To je jasno za vsakegar, ki ima oči, da vidi, in ušesa, da žuje. In jasno je tudi našim Italijanom! Tako vsaj sodimo po arditih polemikah v „Piccolu“. Da pa jim bode stvar še jasneja, je poskrbel oni znani poslanec Lecher — ki se je bil proslavil v avstrijskem parlamentu se svojim obstrukcijskim govorom. Mož je govoril te dni v Bolcanu na Tirolskem. Mož je tožil, da v Bolcanu raste število italijanskega prebivalstva veliko izdatneje, nego pa nemškega, v ekolici Bolcana pa se je celo zmanjšalo število nemškega prebivalstva. Sklicajte se na to nevšečno prikazan je pozival poslanec Lecher tirolske Nemce, da bi dobro umeli veliki pomen borbe za ohranitev nemškega značaja mestu Bolcanu, za ohranitev posestnega stanja Nemcov na Tirolskem in za jesikovno vprašanje.

Posl. Lecher je torej povedal Nemcem, da tam, kjer gre za nemško korist in posest, se ne huje tudi nemško prijateljstvo do Italijanov.

Taki so torej ti ljubezni Velegermani! Dokler Italijani falasifikujejo narodnostne odnošaje za škode Slovencem, dokler kos za kosom tržejo doli z naše naredne lasti, dokler, pomečjo nepoštenih sredstev, krčijo o ljudskem štetju število slovanskega prebivalstva, dokler tlačijo slovansko dečo v italijanske šole, dokler zastrupljajo slovenske rodbine po naredni demoralizaciji, dotlej je to vse prav in lepe tem ljubim Velegermanom. Ali, kakor hitro pa so Italijani teliko srberiti, da uprizorjajo tudi proti Nemcem to isto, kar se vidi tem poslednjim prav in v redu nasproti Slovencem — tedaj pa se v hipu spreminja pozorišče: zavezniki od ravnekar se postavljajo v bojno poseturo, arditu preteči jeden drugemu.

Morale seveda ne bi smeli iskatki v takem početju.

PODLISTEK.

1

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spis Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

I.

Izpod griča, ne večega od hiše, se steka vir reke Belke. V skalnatem svetu si je izdolbel strago, kjer voda šumi in kipi, kakor rojčebel, ki koče zletati. Najnemirniji kosti vedne mnežine odskakujejo od njega površja; po dnevnu so nevidljivi očem, ponodi pa se zgoščujejo v megleno soparo nad virom.

Sopara se vlaci nad poljem in radi odtoka vode išče si najprimernišega prostora. Kjerkoli si opazil meglo, razpršujejoč se v ozračju, tam voda bodisi ali dremlje v močvirju, ali se skriva negroboko pod zemljo, ali pa, izkopavši si strugo, teče v potoku.

V tej podobi veda neha biti mrtva stvar; dokaj bolj podobna je živemu bitju, katero teži sekam in urno išče nečesa. Kjer je stopila pod kam, ga izpodmiva, napada od vseh strani, obiskava s prdom, sili v razpoke, da ga naposled odrine na stran, ali pa ga zdobi. Kjer naleta na grič, nareja okrog njega ovinek. Kjer je dospela do kakega vzvišenega mesta, spreminja svoj tek,

Ali pa je morda to specjalna morala Veleitalijanom in Velenemcem, ki smatra krivico za pravico, dokler se dogaja sosedu, a smatra krivico za krivico še le potem, ako se je dogodila domaći hiši in lastnemu žepu?

Prijateljstvo med Nemci in Italijani v Trstu ima res na sebi znak take morale. Prijatelji so si take dolgo, dokler je njih medsebojno zavezništvo na škodo slovenski hiši. Toda le do te točke in le zavratnim namenom na tej in oni strani. V resnici pa se Italijani zgražajo že nad misijo samo, da bi si Nemci mogli pridobiti le jedno samo pred tržaškega terena, dočim reklamujo Nemci za-se ta tla kakor najjužnejšo točko in trdnjavovo Velikonemčije. V misli, da treba tu udušiti slovenski živelj, so pač jedini, ali prvi korak po tem ukupnem jim cilju jim že gredo pota dijamantralno navskriž. Slovencem treba pač vzeti njih staro narodno posest — za tako nasilje sti gluhi in slepi nemška in laška vest —, ali ko treba odločati, komu naj bi potem pripadla ta posest, se italijanske zahteve istotako oddaljene od nemških in nemške od italijanskih, kakor so nemške in italijanske od slovenskih. To je tisto razmerje, o katerem smo govorili že v prvem članku. Ker nas sovražijo obojni, so tudi zložni v borbi proti nam, ki smo objekt njih ukupnega sovražta. Toda prijateljstvo ne more biti iskreno, ker obojni spekulujejo na to, kar je našega. Nemci hote izrabljati Italijane proti nam, Italijani pa si domišljajo, da jim Nemci služijo le kakor orodje za udušenje Slovencev. Nemci so uverjeni, da Italijani le zanje pobirajo kostanj iz Žerjavice, Italijani pa so uverjeni zopet, da Nemci delajo to usluge njim. Nemoralia tega razmerja tiči ravno v tem, da so zasnevali ukupno kupčijo vsaki z zavratnim namenom, da ob zaključnem računu prevari svojega kompanjona.

To dvoumno in neiskreno igro med Nemci in Italijani v Trstu opazujemo mi že nekaj let sem. Ob navideznem prijateljstvu se neprestano vrši zavratna borba med obema življema. In pri tem sti obe strani deloma na zgubi, deloma na do-

deli se na vrelce ter se včasih kaže, kakor da se vrača nazaj. Pri tem pa tako dolgo vrta in odnaša prst, da naposled najde pravo stezo ter teče dalje, kamor je hotela. Ne boji se niti propada. Brez pomisleka se z vso množino zliva vanj; iz same sebe dela most, po katerem rinejo naslednji valovi, neutrujeni, nepridržani v svojem tihem begu.

Med vodo in nebom zdi se ti, da opažaš nekako tajno sočutstvo. Nebo so kaj rado ogleduje v površju reke; solnčni žarki srebré in zlaté njene gube, kopljejo se v njej ter osvetljujejo njeno dno. Morda je hočejo pomagati, da bi laglje urejala peseck in kamenčke, ovirajoče njeni tek. In tedaj, kadar je vzhodni veter razprodil najveseljša podnebna bitja, oblaka, ter je dalje časa videti zgoraj samo zevajočo, od vročine lazurjevo puščavo, tedaj hira reka ter se včasih celo posuši od koprnenja. Toda, kadar so oblaki vnovič našli svojo dedčino, takoj legioni od njih hitre na pomoč hajoči prijateljici. Nebesni vrelci napajajo posušeni vir pozemeljski, voda, vsa penasta, prestopa svojo strugo ter naznačuje svoje prebujenje s povodnjo.

V kratkem pa se zopet pomiri. Oblaki začenjajo vnovič svoje večno potovanje in pomirjena reka teče vnovič naprej med livadami, griči in lesovi. Teče po ostrom kamenju, po rodovitni prsti,

Oglesi se račune po tarifu v potku, za naslove z debelimi črkami se plaču prestori, kolikor obsegava navadnih vrat Poljana, osmrtnice in javne zaklade, manj oglasi itd. se računajo po pogod. o

Vsi dopisi naj se posiljajo uredništvu ulica Caserma št. 18. Vsako pismo mora biti frankovano, kar nefrankovana se sprejemajo. Rokopisi se ne vratajo.

Naročnino, reklamacijo in oglase upravnito ulica Molino plosce h. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati leco Trst. Odprtje reklamskega je prosto počitino.

bičku. Toda po našem menenju sta veči dobiček in manja zguba na strani — Nemcev! Seveda, ako gledamo le na površje, ako se dejamo varati po oblici pol. moči v stranki progressovi, potem bi že morali misliti, da imajo Italijani izborno kupčijo na tem razmerju. Toda, kdor gleda v jedro, kdor se ume uglabljati v tržaške razmere, ta ve in vidi, kako nevarno igre igrajo Italijani, ta ve in vidi, da so Nemci izberni računarji. Oni puščajo pač Italijanom, da peste siromašne Slovence in Hrvate. Od tega imajo Nemci dvojni dobiček: slabe nas, katere mrze iz vse svoje duše, zajedno pa održajo pozornost Italijanov od svojih glavnih ciljev. In Italijani se tako slepi, da sedajo na to limanico. V svojem hlepenuju po nadvladju nad okoličani pomočjo raznih, ne baš uglednih organov; v svoji strasti, s katero odrekajo mestnim Slovencem celo sredstva za šolski pouk — in se tako zagrešajo na nečuven način proti človeški kulturi — ne vidijo in ne opažajo Italijani, kako se jim z gubljanjo ped negativno naročno-gospodarska tla, kako dopuščajo v borbi za neko efemerno političko moč, da se jim kos za kos ruši podlaga gospodarske blaginje. Za malo zadoščenje, da se jim poitalijančuje tu pa tam po koji Germanček in jim pomnožuje vojsko proti nam, so gluhi in slepi za to, kako vsa veča trgovina zeleno konsekvenco prehaja v nemške reke, kako jim danes že na čelu vseh državnih uradov stoe Nemci!

Kako se krepe in širijo nemška društva, kako ista prepovedujejo svojem členom italijansko govorico, kako je večerno življenje po boljših lokalih veliko bolj nemško, nego pa italiansko itd. itd., vsega toga ne vidijo Italijani.

In to se bode vršilo dalje po železni logiki, kakor jo je ustvarilo slepo italijansko sovražstvo do slovenskih sodelželanov. Na tem ne more niti premeniti vse zgrajanje „Piccola“ in „Indipendenta“ v takih trenotkih, ko je slučajno kateri nemški list izbrbljal nepremišljeno, na kar mislijo Nemci — vedno! Take je italijanska gospoda: vi imate blešč, Nemci pa imajo debičke. Trpeti pa

ali preko zaspanih močvirij, kakor bi podla poljske kobilice, ali hotela zbežati od krvuljastih vrb, katere, turobno naježivši se, gledajo z iztrohnelimi očmi v vodo.

Za kako miljo daljave teče Belka po ravnini. Lesovi, vasi, drevesa na polju, križi ob cestah, vse mogoče je videti kakor na dlani, samo dokaj pomanjšano, sorazmerno z oddaljenostjo. Okolica izgleda kakor okrogla miza, sredi katere stoji človek kakor muha, pokrita z nebeškim pokrovom. Dovoljeno mu je jesti, kar je našel in česar ne pribira drugi, samo da ne bi hodil predaleč ter ne letal pravisoko.

Toda čez miljo daljave proti jugu najdemo drugi kraj. Ploščnati bregovi reke Belke se dvigajo ter oddaljujejo drug od drugega; na gladkem polju se dvigajo griči; steza vodi navzgor, pa zoper navzdol, gre vnovič kvišku in vnovič upada čimdalje močneje in pogosteje.

Ravnina je zginila, nahajaš se v jarku in namesto prostornega obzora, nahajaš na desno in na leve, pred seboj in za seboj, griče, visoke nekajliko nadstropij, več ali manj strme, gole ali zarezane z grmičevjem.

(Pride še).

moramo na na tem in z nami tudi državna misel. Tu pa tudi vnebovpijoči greh Nemcev, ker dopuščajo svoj zavratni politiki na ljubo, da imajo le predobro znani destruktivni življipovsem svobodno roko v zastrupljanju našega javnega in političnega življenja!

Da-l ostane tudi v bodoče tako? Da, v kolikor bode te zaviso od tukajšnjih Nemcev in Italijanov. Vzroki, ki so slačili Nemce in Italijane v Trstu pod jeden dežnik, delujejo še danes nezmanjšano silo, tako, da teh zaveznikov ne morejo spoditi izpod ukupnega dežnika niti sporadični gromi in bliski v "Grazer Tagespost" in "Deutsche Wacht". In vendar treba spremembe. Kdo nas je prines? O tem naj razmišljajo oni, ki so poklicani čuvanje državnih interesov in ki morajo vedeti v prvi vrsti, da Trst ni to, kar trdi "Deut. Wacht": Alldeutschlands südlichste Grenzfeeste, ampak prvi trgovinski emporij države avstro-ugarske in vseh njenih narodov!

DOPIS.

S Pomjanščino. (Nekoliko v odgovor židovskemu "Piccolu") [Izvirni dep.] Ne vemo prav, zakaj židovski "Piccolo" nikakor ne more pozabiti velikega poraza, ki ga je doživelja italijanska stranka prilikom prvotne volitve za IV. kurijo v Pomjanu. Res je sicer, da je volitev stala italijanske nasprotnike par tisočakov — in res je nadalje, da je pri tem nekdo izmed glavnih agitatorjev vtaknil v svoj žep par stotkov! Mar pa je ravno to provzročilo velikanski poraz? — Res je tudi, da se je neki koperski gospod britko zjokal, ko je, prišedši domov, izračunal, da je toliko potrosil, a — zastenj. Vendar bi bili mislili, da so že pozabili na ono bitke; saj je minalo skoro leto ed takrat. O ne! Kako bi mogli pozabiti, ko je celo bivši c. kr. namestnik sam toli pripomogel, da smo v Pomjanu zmagali mi Slovenci! Tako poleance pod noge je vrgel "Il Piccole" bivšemu namestniku!

Smejali bi se, ko bi vedeli, da imamo pesa z ljudmi, pametnimi vsaj na pol, toda dozdeva se nam, da je krivonosec svojimi trabanti vred prisiel popolnoma ob pamet, ko je nudil toliko budalost svojim vernim čitateljem. Seveda, oni so verjeli to, a mi jih pomilujemo, ko vidimo, kako je vse dobro za to luško čitateljstvo. Čudno, da ni ponatisnil dotedne člančice "Piccolovega" tudi glasoviti "Amico"!

Prav res smešno je to, ako zatrjujejo čifati svojim lahkovnim čitateljem, da se ima slovenska stranka na Pomjanščini zahvaliti za zmago v IV. kuriji — bivšemu namestniku Rinaldiniju! Vitez Rinaldin naj bi pomagal nam! Smej se, kedor le more! Da pa zvedo tudi naši čitatelji, kako nam je bivši namestnik pomagal do zmage ravno na teh volitvah, hočemo jim tudi mi povedati nekaj zanimivega.

Nihče ne more trditi, da se stari občinski odbor v Pomjanu ni razpustil tikom pred državnozborskimi volitvami in to edino je italij. stranki na ljubo. Te misli nam ne izbije iz glave nobeden popravek.

Že 14 dni poprej, nego se je zgodilo to, so kričali naši italijanski podrepniki povsod in skoraj delčili dan, kadar ima priti vladai komisar! Da, nekdo je povedal natanjko dan, kar se je tudi zgodile. Odškod so zaznali ti ljudje vse te uradne tajnosti? Sicer pa budi kakor hoče, tako so želeli italijanski gospodje in tako se jim je tudi ugodilo. Seveda, urezali so se dobro, da-si so za volitve pripravili tisočakov. Menili so, da so gotovi zmage, ako pride vladai komisar. Sicer pa se tudi njim ni spolnila želja popolnoma. Želeli so si komisarjem ljubljenečka "siora Tonina".

To se ni zgodilo. Po njihovi misli je bila nekaka koncesija slovenski stranki, ker ni bil g. Bartolich takoj imenovan obč. upraviteljem, da-si je to baje zahteval deželní odbor. To so želeli gospodje srčno, po tem so silno hrepeneli, a ni hotelo biti, ker n: smelo biti!

Tudi s tem je baje vitez Rinaldin pomagal nam, ker sta vodila volitve dva državna uradnika, in sicer poštano, nepristransko in pravično. Kaj

pa da! Pomagali smo si sami; preveč nas je bilo in nič drugega. Kupovali nismo glasov, kakor italijanski gospodje, tudi mrtvi niso volili za nas, kakor so za njih širje, ki so volili za druge, mrtve, enakega imena. Res se je takrat nekdo v Kopru izrazil tako eblasto, da je trideset mrtvih volilo za slovensko stranko. Mi bi jih radi poznali. Sicer smo pa kmalu po volitvah pozvali italijansko gospodo, da bi nam imenom označili teh 30 laživolicev, a nismo dobili še odgovora do danes.

Poglejmo pa, kako se je godilo z reklamacijami! Italijanska stranka je učila na c. kr. namestništvu svoje reklame proti rešitvi okrajnega glavarstva, toda — o nesreča — en dan prepozna. Namestništvo jih je moralo zavrniti seveda. To nam je povedal tiste dni g. c. kr. namestništveni tajnik Perinello. Toda dne 19. svinčana 1897. so se voliline liste popravile na podlagi istih reklamacij italijanske stranke, katere je namestništvo zavrglo kakor zakašnjene! (Zvršek pride.)

Političke vesti.

V TRSTU, dne 8. januarja 1898.

O položaju v Avstriji piše Zagrebški "Obzor" v svojem velikem članku o zvršetku leta med drugim tako-le: Kakor je važna za svetovno politiko rusko-francoska zveza, sklenjena tega leta, ravno tako važna je za našo državo zveza Slovancev. Jedino radi te zvezne nam je mogoče mirno opaževati in motriti današnjo krizo. Ta zveza je tudi vzrok, da se mora današnja kriza rešiti na podlagi svobode in ravnopravnosti, ter je to izvor za uresničenje bodisi češkega, bodisi hrvatskega državnega prava. Praga je sedaj središče vsega gibanja te države.

Radi te vzajemnosti smemo tudi mi (Hrvatje) určeno nastopati novo leto ter mirno razmotrovati dogodke na jugu in posebno v Hrvatski. Mnogo imamo zabeležiti tužnega in nepovoljnega izmeneleta.

Če se Hrvat spominja onega, kar se je zgodilo in kar se godi v Medjumurju, na Reki, v Trstu, v Gorici, v Istri, gotovo ga zabolvi v dušo. Iz gotovih ozirov moramo da molčimo o Kloštru Ivančnu, Bošnjakih, Dubravah in Sjeničaku; ravno tako molčimo o zaplebah in tiskovnih pravdah, omogočenih po zakonu, ustvarjenem tega minolega leta. Če se pa spominjamo pokojnikov Črncica, Štrige, Valjavca itd. moremo vendar reči z neko tolazbo, da izkazuje naša bilanca glede narodnega dela prešlega leta še vedno znatnih aktiv. Slovanske vzajemnosti smo se spominjali že. Nadalje: čeravno je na Reki vse zložno proti Hrvatstvu; dasi so Slovenci iz Tržaške okolice okrudeni jedinega zastopnika svojega; dasi oni ne morejo dobiti ni jedne ljudske šole v svojem jeziku, in tudi ne ni najmanjše pravice; dasi je v Istri naš jezik izključen iz državnih uradov in nimamo niti jedne srednje šole; dasi je položaj naših bratov v Gorici tak, da morajo zastavljati vso svojo moč, da bi došli do jedne slovenske ljudske šole, — ukljub temu napreduje kolikor toliko Hrvatstvo na Reki; v Trstu pa imajo naši toliko moči, da se jih sovražniki bojejo; v Istri se narod probuja, dasi se borba od naše strani vdržuje le največim samozatajevanjem; v Gorici se mora računati z našimi brati, — a v Dalmaciji se je že obračunalo Italijanstvom ter se obuja hrepenenje po združenju z Hrvatsko.

V Sloveniji se oživila tolazljivi pojav, namreč, da se stranke družijo v jedno veliko vojsko. Slovenci Koroške in Štajerske vstajajo. — Otvoreno je narodnega doma v Celju in vseslovenski shodi dve sijajni točki iz prošlega leta.

Z jedno besedo: naj opomore novi duh Slovanstvu v monarhiji; odstrani naj vse zavire, katere so ga delile in naj ga zjedini. V Češki združijo naj se Staro- in Mladočehi, v Slovencih pa "liberalci" in "konservativci"!

Tudi v nas v Hrvatski, zložila se je leta 1897. opozicija. Kako je to uplivalo na narod, videlo se je o priliki volitev. Zadovoljstvom beležimo vseh volitev v srbsko-cerkveni kongres v Karlovcu, kateri vseh je tudi postulat vzajemnosti Hrvatov in Srbov. — Vse to so le odstotki pravice, ki nam pristujejo, in ako se uresničijo želje "Obzora", ako ostane trdna sedanja vzajemnost, potem smemo res mirnim srcem zreti v prihodnost, kajti

v nas bilo bi priprjanje, da smo močni pravči da bi nas mogel kdo tlačiti kedaj še.

K položaju. V očigled sestanku dež. zborniškega je uvel baron Gautsch nove poskuse v doseg sporazumljivoj meji Čehi in Nemci. To pot je pozval na Dunaj nekoliko nemških odiličnjakov. Razgovori so se vršili včeraj, a imeli so le informativen način in niso bili obvezni za nikogar. Vesti, došle o teh razgovorih, si nasprotujejo. Delim menijo jedni, da je baron Gautsch podal celo vrsto pojassil o namerovani spremembni jezikovnih naredeb in da so bili nemški zaupniki jako zadovoljni s temi pojassili, trde pa drugi, da ni misli na spravo, ker vlasta ne misli na spremembu jezikovnih naredeb. Kakor slabo znamenje za spravo smatrajo tudi dejstvo, da nemški narodnjak Schücker ni došel na razgovor, da-si je obljal popred! Ako je res, da se je premislil na željo lastne stranke, potem si moramo domnevati, da nemško-narodna stranka ni bila disponirana za sporazumljene. V Schönererjevi skupini pa niti misli ni na spravljivost. Kakor pa stoje stvari sedaj med Nemci, morajo odkloniti spravo vse skupino, ako jo je odklonila jedna sama, ker bi sicer ta jedna skupina, spremeno porabivši bojevito mišljeno med volicami, lahko pograbila mandate vsem drugim strankam. Mandat pa je dan danes — vse! Ljubemu mandatu na ljubo postajajo tudi najkrotkeje evčice — najhuji radikalci. Keliko nemških poslancev je sodelovalo na obstrukcijskih skandalih in iz strahu pred volicami, oziroma v skrbi za svoj mandat!

Cestitki ljubljanskega občinskega sveta cesarju in papežu. V smislu sklepa obč. sveta je župan Iv. Hribar odposil cesarju naslednjo brzojavko: „Njegovemu cesarskemu in kraljevskemu apostolskemu Veličanstvu Franu Josipu I. na Dunaju. — Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane naročil mi je s soglasnim sklepom, da Vašemu cesarskemu in kraljevskemu apostolskemu Veličanstvu ob ustropu v jubilejno leto izredem njegove najudaujejše čestitke. Izvrševanje ta sklep, prosim ob jednem Vaše Veličanstvo, da se udostoji sprejeti zagotovilo nespremenjene zvestobe in ustanosti občinskega sveta in prebivalstva ljubljanskega. — Župan Ivan Hribar“.

Sv. očetu je povodom demantne male posiljal župan Ivan Hribar naslednjo brzojavno čestitko v latinskom jeziku: „Vaši Svetosti papežu Leonu XIII. Rim. — Pooblaščen po soglasnem sklepu občinskega sveta mesta Ljubljane, metropole Kranjske, poklanjam Vaši Svetosti o priliki tega slavnostnega dne, obdanega sijajem take posebne milosti Božje, najponižnejše čestitke zastopnikov mesta in prebivalcev, iz srca izpovedevanje ponitno pokorščino in najgloblje spoštovanje do posvečenega videnega glavarja svete matere katoliške cerkve. — Ivan Hribar, župan ljubljanski“.

Kdo bode torej? Guverner na Kreti namreč. Ni še dober tedan tega, ko je bilo kakor žebljem pribito, da postane guvernerjem Črnogorce Bežo Petrović. Pritrdile so baje že vse vlasti, ne izvzemši osamljeno Angleško! Par dni potem se je pokazala na obzoru kandidatura princa Jurija Grškega. Tej kandidaturi so pritisnili rusko znamko, češ, da Rusija ni bila zadovoljna s kandidaturom Petrovića. A glej: danes javljajo iz Carigrada, da se nikdar ni mislilo resno na kandidaturo princa Jurija. Kdo bode torej?

Različne vesti.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu vabi na koncert, katerega priredi v četrtek dne 6. januarja 1898 v redutni dvorani "Politeama Rossetti" (vhod Via Chiozza). Vstopina: za vsako osebo 1 kruno; sedeži I. vrste 30 kr., II. vrste 20 r. Sedeži se dobivajo že sedaj v kavarni Commercio. Natančen vspored priobčimo prihodnjič.

Namestnik grof Leopold Goess je vsprel te dni načelnike raznih uradov, ki so mu vrnili obiske. Mej vsprejetimi sta bila tudi škof Šterk in župan Dompietri. Včeraj se je odpeljal gosp. namestnik v Gorico, kjer se je razgovarjal z raznimi osebami.

Pad Rinaldinjev. — Želje Italijanov. "Agramer Tagblatt" pripoveduje:

"Ke je bilo pred 3 leti stališče omajeno vi-

tezu Rinaldinje, pozuril se je tržaški millionar baron Reinelt, da je segnil pod roko svojemu prijatelju. Da bi si kral v lepi mizi delovsko svojega prijatelja, kupil je baron Reinelt jetišnega "Il Mattino" in mu je pripredil uredništvo nenevadnim lukiščom. Tiskarno je preskrbel z najboljimi stroji. Ko pa vendar ni hotelo biti zaželenega sadi, načrtil je dva urednika iz Italije, ki naj bi ucepljala čitatelje — avstrijski patriotizem. Sedaj pa, ko je padel vojvoda, vrgli so mu še plasc za njim.

Koliko dobrega bi bil storil lahko g. baron Reinelt z onimi tisočaki, ki jih je zmestil v to nerečeno podjetje? Naši italijski govore sedaj, po padu Rinaldinja, da ne žele drugega, nego združenja z Italijo. Ako pa gospoda toliko hrepene po deželi peiagre in polente, potem pa naj se izselijo jednostavno! Saj ne bode nikdo jokal za njimi. V Italiji se jim utegne zgoditi — ako bi zasramovali Avstrijo med tamošnjim delavnim prebivalstvom — kakor nekemu železniškemu uradniku v Vidmu, katerega so italijski delavci, vračajoči se iz Avstrije polnimi žepi, prav pošteno nabili, kar je Avstrijo posljal "k vraku". Kar pod nos so mi molili polne novčarke in kričali so mu na uho: "Ako bi Italijani ne smeli v Avstrijo, morali bi poginiti lakote se svojimi drukinami vred!" Uradnik je moral zbežati, da se mu ni zgodilo najhuje.

Naprej torej, vi irredentovski fanatiki in komspiratorji! Nikdo vam ne bode branili, ako hočete prestopiti črno-rumene mejnike na — nesvidenje.

Irredentovski fanatizem isganja iz Gorice vse ptuje. Nikdo noče več blivati tam. Don Alfonzo si je bil že najel tu stanovanja in plačal stansarino, ali stanovanje je ostalo prazno. Novi namestnik, baron Gräss, je že došel v Trst. Da-li se še spominja petard, ki so mu jih pokladali v onem času, ko je služboval v Kopru kakor okrajni glavar?!

Imenovanje. Trgovinski minister je imenoval viteza Teodora pl. Rinaldinija upravnim svetnikom avstrijskega "Lloyda". Na to smo bili že pripravljeni, kajti takoj po umirovljenju viteza Rinaldinija jela sta pisati "Piccolo" in "Independent", da bi bilo najumestnejše, da se bivši gospod namestnik imenuje na izpraznjeno mesto upravnega svetnika v avstrijskem Ljudu. Dobra duša, ta "Piccolo"! Da-si je vitez Rinaldini baje podpiral Slovence na vse pretege, posebno pa o volitvah, se je blaga duša z lesnega trga maščeval s tem, da je priporočil "podpiratelja Slovencev" za jako — dobro službo. Hm! Hm!

Za žensko podružnico sv. Cirila in Metoda je darovala vsele družba v rodoljubni hiši g. da Šabec-a na Silvestrov večer 20 kron.

Zahvala in vabilo. Podpisano vodstvo izreka s tem vsem onim, ki so se udeležili božične veselice slovenske deške šole dne 22. decembra m. l., najtoplejšo zahvalo, posebe pa še velikodušnim darovateljem domačim in onim iz Kranjske, ki so prireditelje obvarovali primanjkljaja. Zato naj sledi takoj njih imena: G. a Bitenc Hedvika 50 nvč., Franciška Verč 50 nvč., Babič Grga 25 nvč., Čehovin 20 nvč., Gulić 20 nvč., Andrejčič Fran 20 nvč., Brezovec 55 nvč., Žitko Fran 50 nvč., Špilar 50 nvč., Čukelj M. 50 nvč., Vatovec Fr. 10 nvč., N. N. 20 nvč., Č. g. Šilc Fran 50 nvč., g. prof. Mandić 50 nvč. g. Pretnar Mir. 20 nvč., g. a Liske 50 nvč., g. Mankovič Mika 1 gld. —, Stanisljak 20 nvč., g. Dolinar Ivan 50 nvč., g. Tonda F. 50 nvč., Č. g. Furlan And. 50 nvč., Č. g. Šupančič 40 nvč., g. veletr. Stepančič Nicic. gld. 1 —, g. dr. Gregorin gld. 150 g. Prelog J. 70 nvč., g. Bogdanovič 20 nvč., g. dr. Abram 70 nvč., vel. g. kanonik T. Fligo gld. 250, vesela družba pri A. Babiču gld. 1 —, spodnjelegaška ženska podružnica gld. 3 —, Rodoljubkinja iz Kranjskega Tržiča gld. 5. V. R. 50 nvč.; Može P. 20 nvč.; g. inž. Živic 50 nvč.

Ob enem vabi slavno tržaško občinstvo na veselico, ki jo priredi slovensko učiteljstvo deške šole z učenci dne 9. januvarja t. l. ob 6% uri zvečer v prostorijah "Slovenske Čitalnice" istim vsporedom, po katerem se je vršila veselica dne 22. dec. Nadejamo se, da se te veselice udeleže vse oni, ki se niso mogli udeležiti prve radi obilnih opravil v tednu pred božičnimi prazniki.

Vodstvo slov. šole pri sv Jakobu.

Vendar enkrat! Kolikokrat smo zahtevali, naj nam slavna vrla pripomore do enakopravnosti v jezikovnem vprašanju? Toda vselej smo morali

slišati ega Lah, da so sam prigovarjali, če: Vlada se nima mesati v naša avtonomska vprašanja! Tu ukažemo mi, ker le mi smo gospodarji tu. Tako so pisali in govorili, ko smo se mi pritoževali ter razkrivali razna zapostavljenja našega jezika tu v Primorju. Sedaj pa citamo v "Piccolo della sera", kako trda da se godi Pazinskim Lahom v Istri! Tisti nepopoljšljivji Trinajstič neče verjeti, da v Pazinu hivajo sami Lahi, da-si oni (Peeoloveci) vedno trde tako! Trinajstič (Doktor Trinajstič namreč ne ugaja Lahom) daje prilepljati po mestu Pazinu vse oglase samo v hrvaškem jeziku, vzlič temu, da ve predobro tudi on, da istega ne razume nikdo! Potem pa apeluje "Piccolo" na vlado, mené: Ali ima ali nima vlada toliko moći, da bi branila ustavo pred takim zlorabljanjem?!

Torej vendar! Sedaj se vjemamo, dragi "Piccolo". Kar zahtevamo mi brezuspešno za Trst ter za vsa ona mesta in kraje, kjer prebivajo Slovani, isto zahtevati tudi za Italijane v hrvaškem Pazinu. Namreč: enakopravnosti za vse narode! Sedaj torej ne bode več izgovorov in ne viših ozirov, kar sedaj smo vse — enih in istih nazorov. Italijani bi nam pa lahko podali lepši pogled. Začeli naj bi oni izvajati cesar neče izvajati omi nepopoljšljivi dr. Trinajstič. Pričakujemo torej, da nas iznenadite v najkrajšem času s tem, da bojete v Trstu razobesali vse oglase v italijskem in slovenskem jeziku. Ako storite tako v Trstu in povsod drugod, kjer je kaj našega življa, averjeni smete biti, da vas bode posuševali tudi — dr. Trinajstič.

Cini avite culture. V noči med 1. in 2. januarjem so nepoznani zlikovci zopet — menda že v tretjič ali četrteč — razbili svetiljko slovenske gostilne "Pri petelinu". Da so to storili sinovi avite culture, na tem ni dvomiti menda.

Mi smo averjeni celo, da tega niso storili fakini v razigranih blačah, marveč fakini v — gospodskih suknjah. Prepuščamo pa sodbi vse poštene javnosti, da li ima res kaj kulturnega ali civilizatoričnega na sebi tako zlobno poškodovanje tuje lasti. Ne, taki čini imajo na sebi znake vandalizma! Vemo, da se take stvari dogajajo povsodi od strani nižih slojev, toda tu nam kažejo istrski in tržaški izgledi, da pohujšanje prihaja namenoma od viših slojev nižim. Slavno varstveno oblast pa bi prosili, da storiti vse možno, da dobi v svojo pest take tičke in da jih potem potaplje z najdebelejim prstom. Mi Slovenci pa se maščujmo radi ta ih čisov na ta način, da zahajamo le v slovenske krème in podpiramo svoja obrtnike!

Pri nas še ne, a v lepi Italiji se umira za gladom. V mestu Girgenti se je zbralno dne 2. t. m. — kakor smo že javili — vse polno kmetov, ki so zahtevali kruha! Naskočili so mestno hišo in jo oropali popolnoma ter začiali! Karabinieri (ital. šandarmerija) bili so premagani z raznimi stražami vred, poveljnič je bil pa ranjen s kamnom.

Kakor vidite, niso samo Slovenci, ki rabijo kamen, nego tudi civilizavani (?) Lahi!

Silvestrov večer "Tržaškega Sokola" se je izvršil prav lepo. Pevci "Slovenskega pevskega društva" so nas razveseljevali divnim petjem, a tamburaši so udarjali ta večer nenevadno precizno. Prav kakor da so hoteli jedni in drugi, da snuknemo čim prijetnejše čez prag iz starega leta v novo. Srečanje za dobitke je provzročalo mnogo veselosti in smeja. O polnoči se je starosta brat dr. Gregorin spominjal v krasnem govoru barnih dogodkov iz minulega leta, ki so provzročili, da je nekako stagniralo vse socijalno življenje v Trstu. Vpliv onih barnih dogodkov, katerim je sledilo nekako zavrnito kakor naravna posledica, je še posebno živo zadel našega "Sokola", ko so mu odpovedali dotedanje primerne prostore, ki so bili nekako središče življenja tržaških Slovencev. Brez primerih prostorov ni moglo društvo vršiti svoje prave naloge — telovadbe, vsled česar mu je bilo prebiti hudo krizo. To pa v glavnem zato, ker mnogi členi se niso pokazali, da stoje na višini pravega razumevanja. Modrovali so: čemu mi društvo, ako nima prostorov, ako mi ne nudi ničesar! Tako stališče je bilo krivo in je provzročilo krizo. Mesto da so tarnili, da nimamo prostorov, naj bi se bili tem krepkeje oklenili društva. Da so tako storili vsi členi, danes bi že na jibrže

imej primerno prostoro! No, govornik verjuje v moč ideje sokolske in zato je uverjen, da srečno izidem, z te krize ter ta "Sokol" ostane to, kar je bil do sedaj: središče socijalnemu življenju tržaških Slovencev! (Viharno odobravanje in Na zdar-klic). Zadovoljstvom je konstatiral govornik veliko število navzočega ženstva. Od žene smemo pričakovati vsega; česar ne zamore moška beseda, to dosega često blago vplivanje od strani ženske. Priporočal je torej govornik slovenskemu ženstvu, naj ono drami zaspane možke in jih bodri na narodno delo.

Veselejši, nego je pogled na socijalno življenje tržaško v minulem letu, je pa pogled na gibanje avstrijskega slovanstva. Ideja pobratimstva je jela nastopati zmagovalo. To je najveseljši pojav iz prošlega leta in zajedno jamstvo naše bodočnosti. (Viharno ploskanje.) V to ime, da se bode ideja vzajemnosti med Slovani širila bolj in bolj, zaklical je govornik ravno o polunoči krepak "Na zdar" in "Srečno novo leto"! Čaša so zavzenketale, stiskali smo si roke iskreno željo, da bi se v novem letu uresničile nade, ki jih je izrekel starosta "Tržaškega Sokola" v svojem govoru.

Hortis za Škedjenj!! Pred par dnevi je bla neka P. M. v Škedjenjsko Šolo ter je prosila gosp. voditelja tamošnje šole, naj bi isti preskrbel par čevljevnjenemu sinu. Povedala je, da ima moža že le dni današnjega in da je isti v bolnici že 4 mesece. Gosp. voditelj je odgovoril, da on ne more storiti ničesar, ker da je odločeno tako, da slovenski otroci ne dobre ničesar, lažki pa tudi po cele oblike. Ko je reva le še prosila, je gosp. voditelj dostavil še: "Jaz in "Hortis" sva prosila za Slovence, e nisva bila uslišana!" Danes meni jutri tebi, tako pravi lep pregovor, gosp. voditelj?! Bog je velik in kdo ve, kje in kaj lahko plača onim, ki se norčujejo iz skrajnega siromaštva.

Strašna žaloljra se je izvršila sinoč tu v Trstu. Okolo sedme ure zvečer je stopil v gostilno "Andemo de Pepl" v ulici S. Francesco neki Moschini v družbi dveh žensk. Že zjutraj bil je v gostilni, toda sam ter je pustil tam dve ribi z naročilom, da ja gostilničarka pripravi za večer.

Najprej je sedela družba pri misi bližu ahoda, potem pa se je preselila k drugi misi v ozadju. Drugih gostov je bilo navzočih le malo. Spremjevalec žensk je poklical takoj vina ter natočil sebi in obema ženskama. Jedna ženska pa je izjavila takoj, da ona ne more in ne sme dalje ostati takoj ter je hotela oditi na vsak način. Ko sta jo pa le silila druga dva, rekla je sodružici, naj ide poklicat še njenega soproga. Ako pride še ta, ostanejo vse skupaj. Vsi so bili zadovoljni s tem ter je druga takoj odšla poklicat moža prve.

Med tem časom je vstopil v gostilno neki vojak. Šel je k misi, kjer so prej sedeli gornji trije, ter si je naročil vina. Večerjal ni, ker mu ni prijalo, kar je bilo pripravljenega. Vojak je sedel nekoliko časa mirno pri svoji misi in nikdo ga ni niti opazil, še celo takrat ne, ko je vstopil ter se je pomikati proti misi, kjer sta sedela Moschini in zaostala ženska.

Kar hkrati je počil strel trikrat. Kaj se je zgodilo? Vojak je vstrelil na žensko, zadel jo je prvič v glavo, drugič pa v prsi, in ženska se je zgrudila na tla, grozno ranjena in v krvi.

Tretji strel je vojak nameril sebi in sicer na desno stran glave. Zgrudil se je na tla — mrtev, isti moment. Neopisan je bil utis, ki ga je napravil ta dogodek na navzede.

Tako je prihitela straža in se je nabralo jako veliko ljudi. Ranjeno so vzdignili takoj ter je odpeljali na zdravniško pestajo in potem v bolnišnico. Med tem se ja pa povrnila prva, ki je šla poklicat soproga ranjence v spremstvu tega. Labko si je misliti, kako je bilo nesrečnemu, ko je dozhal, kaj se je prijetilo ravno ta hip ajegovi soprogi? Ves zbegan in zmešan je tekel takoj v bolnišnico, kjer je našel ženo v nezavesti. Na njegov klic in vprašanje: me li poznas? odgovorila je samo: "On je hotel, a jaz nisem hotela".

Tako so bili na licu mesta razven policije tudi sodniški odposlanec ter vojaška oblast. Vojak se je zval Artur Zupančič in je sin nekega takojšnjega sodarja. Blo mu je 21 let. Ranjenka pa se imenuje Katerina Caudotti. Soprog je je brivec

Z njo se je spoznal vojak pred časom ko je hodil k sopružu v štacuno, da se je kratkočasil, ker ni hotel delati pri očetu.

Ko se ga preiskali, dobili so pri njem dvoje fotografij ranjenke Katerine Candotti, nadalje znesek 1 gl. 91 nč. ter jedno pismo napisano rudenim črnilom ter naslovljeno na svoje stariše. V tem pismu se poslavila od starišev ter prosi iste odpuščenja. Prosil tudi naj se ga ne pokoplje na vojaškem pokopališču. Truplo njegovo so prenesli v vojaško kapeio.

Pomoč s pravem časom. Predsinočnem zapisa sta fin. respicijent Comel ter finančni stražnik Starasiniš, da je nekdo zginil z obrežja, padši v morje. S pomočjo neke straže izvlekli so ga iz morja ter ga tako rešili. Ne s pravem časom. Bil je nekoliko vinjen.

Slooma je hotel na drugi svet. Včeraj popoldne iznenadjeni so bili kričanjem stanovalci hiše št. 3 v ulici Michelangelo. Dogedilo se je, da se je hotel vreči skozi okno drugega nadstropja neki Richard Basevi. Visel je že skozi ekno. Navzeci so ga vzdržali. Nekdo pa, ki si je mislil že v naprej, da se gotovo pripeti kaj hudega, je že popred poklical telefonično zdravnika, in ko je došel leta, našel je kandidata smrti sedečega mirno pri skledici juhe. To je že drugi slučaj, da si je dotičnik hotel skrajšati življenje.

Električna razsvitjava v Ljubljani. Otvoritev mestne električne naprave v Ljubljani se je izvršila slavnostno. Zbral se je mnogo odličnega svoboda. Gosp. župan Hribar je proslavil ta važni dogodek stolnega mesta Ljubljane primernim govorom. V proslavo tega važnega dne je priredil občinski svet banket v prostorih „Narodnega doma“. Na banketu je bilo raznih napitnic. Med temi Nj. Vel. cesarju o priliki nastopa jubilejnega leta, domovini, občinskemu svetu ljubljanskemu, idejam župana Hribarja itd. Poleg vodovoda bodo električna razsvitjava največja naprava, v diku, korist in v znak napredovanja stolice slovenake.

Po otročju. Dvajsetni Ivan Gerc sprl se je z nekim svojim sodrugom. Ta pa se je kazal otročje junaka ugrisnivši Gera v palec leve roke tako močno, da se je moral poslednji zateči k zdravniku za pomoč.

Mesreča. 27letni Lazar Križman padel je včeraj več metrov globoko. Poškodoval se je hudo ter so ga prenesli v bolnišnico. To se mu je prijetilo med delom, ko je pomagal razkladati parnik „Macedonia“ pri livarni v Škednji.

Najnowejše vesti.

Gorica 4. Po obedu, ki ga je bil priredil voditelj okrajnega glavarstva vitez Bosizio, na mestnemu grofu Gočsu na čast, je bilo vsprejemanje, na katero je došel odlični svet goriški Medobed in vsprejemanjem je svirala mestna godba.

London 4. „Daily Chronicle“ je izvedel iz Washingtona od resne diplomatske strani, da vlada popolno sporazumljene med Francosko in Rusijo gledé odnošajev v iztočni Aziji. Prizadevanja Nemčije ki se gibljejo sledě Franciji in Rusiji, niso bila uspešna do sedaj.

Trgovinska brzojavka in vsemi. Podimosta. Pšenica za jesen 9.22 9.24 Pšenica za spomlad 1896 11.94 do 11.86 Oves za spomlad 6.31—6.33 Rž za spomlad 8.70. 8.71 Koruza za maj-juni 1897. 8.28 5.29 Pšenica nova od 78 kil. f. 13.05—13.15 od 79 kilo 13.26 od 80 kil. f. 13.30—13.35, od 81. kil. f. 13.30 13.35, od 82. kil. tor. —— ——. Tečajen 5.80 9.—prosto 6.45

Pšenica: ponudbe srednje, povraševanje boljše. Prodaja 10000 m. st. 5—10 nč. cenejo Vreme: meglja. Tista. Kava Santot good average za dec. 40.25 za april 40.75

Hamburg. Santot good average za december 33.—za mare 34.—za maj —— za september 35 — mirne.

Dnevnik borse 4. januvarja 1898	včeraj	danes
Državni dolg v papirje	102.05	102.10
" " v srebro	102.20	102.10
Avstrijska renta v zlatu	121.60	121.60
" " v krovah	102.20	102.20
Kreditne akcije	353.—	356.25
London 10 Let.	120.05	119.95
Napoleoni	9.52	9.52
20 mark	11.74	11.74
100 italij. lire	45.45	45.40

X = j = w =

Obžalujem, da sem dne 18. marca 1897. krično označil gosp. Anton Martelanca pok. Antonu kakor glavnega provzročitelja javnih nasilstev, ki so se tisti večer v Barkovljah zgodila.

Fran Strnad,
poljski cuvaj.

Lastnik kenzurci usta „Edinost“

Rejaki! Spomnite se
družbe sv. Cirila in Metoda.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED. Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dan 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 " " v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divača, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 " " brzovlak v Pulj. Divača, Beljak na Dunaj
9.15 popol. v Divača.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divača.
9.45 " " iz Pulja, Rovinja.
11.15 " " iz Hornjih, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 " " brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

Spiritus sinapis compositus

MIČ VEC KAŠLJA

Jedino sredstvo proti zabeboju, revmatičesmu glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Ai due Mori.)

TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarjanje.

Zaloga pohištva

trdke Alessandro Levi Minzzi
Trst, Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladische ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovani cenik zastojn in franko. Naročen blago stavljajo se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Pravi trpotčev sok je jedino eni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg štev. 20

Trpotčev sok nepreraženo deluje pri vseh prehlanjenih sopnih organov, ter je najbolje sredstvo za prsnji katar, kašelj, prsobel, hričavost in vratnobol. Tudi zastaran ni kašljajoča tem zdravilom v najkrajšem času da odpravi; bolniki dobitjo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval sponinjam tukaj samo ono:

Velecenjeni gospod lekarniki!

Pošljite mi še tri steklenice Vakega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznance. Jaz sem mod dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravljen. Hvali Vam. Priporočil budem ta zdravilni sok vsem prsobolnim. S spoznavanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.

Pazitaj se torej, daje na vsaki steklenici vstvena znamka t.j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan po postom na vsa mesta in sicer proti predplačilu (pripravljavši 20 nč. za zamotek) ali pa po poštinem povzetju. — Cenik raznovrstnih domačih prekušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastojn in poštnine presto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trga štev. 20.

Tiskarna Gutenberg

Aljalka ces. kralj. universitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

sistem „Patent Workman Chicago“

Raztrirni zavod — Knjigovozstvo.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketversov v vsakem obsegiju, brešur, plakatov, cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom, nasjevnih listkov, jedilnih listov, pavilov itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conte-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture Debitorum, Creditorum, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journals, Prima-nota, odpravnih, menjnikov časo-zapadilk in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomočnih knjig, potem raztrirnega (črtanega) papirja, Conte-Corrent, avlenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledje iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst

Cassa di Risparmio Triestina

(Tržaška branilnica)

prejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure o poludne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure o poludne. Obresti na knjifice . . . . .

začuje vsak dan od 9—12. ure o poludne. Zneski do 100 nč. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 5 dni in zneski preko 1000 nč. pa 5 dni.

Ekonoptuje menjnice domicilirane na tržaškem trgu po . . . . . 3% osujiče na drž. papirje avstro-ugarsko do 1000 nč. po . . . . . 4% Višje zneski od 1000 do 5000 nč. po . . . . . 5% aje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovora. 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24-2 v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, reku in na morju, proti todi, na šivenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892 Glavnica društva gld. 4.000.000—

Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13.326 346.98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1.632.248.22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevožanju 49.465.07

Reserva na raspolaganje 500.000—

Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) 888.822.42

Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) 243.381.83

Rezerva specjalnih dobičkov zavarovanja na življenje 500.000—

Občna rezerva dobičkov 1.187.164.86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, br. 2 (v lastnej hiši).

FILIJALKA

C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Noveči za vplačila.

V vredn. papirjih na v napeljeneh na

4-dnevni odkaz 2% 30-dnevni odkaz 2%

8- " 2% 8-mesečni 1% /%

20- " 3% 6- " 2% /%

Ze pisma, katera se morajo isplačati v sedanjih bankovcih avstr. velj. stopnjo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnosno 20. avgusta t.l. po dotednih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako sveto.

V napeljeneh brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko, kakov za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradeč, Sibinj, Isomost, Celovec, Ljubljana, Linz, Oloau, Reichenberg, Saaz in Selinograd, — brez troška.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenja kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Pred ujmi. amčevne listins pogoji po dogovoru. Kredi na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

3prejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar inozemski bankovi itd. — podobi.

Naša blagajna isplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanski franki